

obrazložitev resničnih razlogov, zakaj ste zavrgli sklep, ki ste ga podpisali februarja 1993. Ne morem in nočem namreč biti pion na šahovnici ministrstva.

Kopije pisma, ki Vam ga naslavljam, bom posredoval kolegoma dr.M. Guštinu in dr.A. Černetu, ki ste ju seznanili z Vašim zadnjim sklepom, članom personalnega jedra raziskovalnega polja Etnologija in uredništvu Glasnika Slovenskega etnološkega društva. Menim namreč, da utegne postopanje Ministrstva za znanost in tehnologijo Republike Slovenije v omenjenem primeru zanimati tudi širše strokovne kroge.

S spoštovanjem,

Slavko Kremenšek

IZRAZ SPOŠTOVANJA IN TOPLE ZAHVALE

Prisrčna svečanost v Reziji za prof. Matičetova

Rezija ima novega občana, častnega. To je prof. Milko Matičetov, kateremu je občinski svet soglasno izročil častno občanstvo, ki so ga prisotni potrdili z dolgim in prisrčnim ploskanjem v znak spoštovanja in zahvale za vse, kar je prof. Matičetov storil za rezijansko stvarnost.

Na slovesnosti, ki se je odvijala v soboto dopoldne na županstvu, so bili ob številnih vaščanih prisotni tudi zastopniki raziskovalnega, kulturnega in družbenega sveta z obeh strani meje. Med njimi bi omenili dr. Cirila Zlobca za Akademijo znanosti in umetnosti in prof. Prima Mariniga, odbornika za kulturo pri videmski Pokrajini.

Župan Luigi Paletti je podčrtal, da je častno občanstvo najmanj, kar lahko Rezija nudi svojemu velikemu prijatelju, priznanemu etnologu in raziskovalcu slovenskega ljudskega slovstva. "To želi biti naš izraz zahvale za neštete študije in raziskave, ki ste jih posvetili rezijanskemu jeziku, kulturi in ljudskim tradicijam" je še dejal.

Odločitev občinskih upraviteljev iz Rezije je povsem upravičena, saj je profesor Milčko Matičetov res veliko storil za raziskovalno stvarnost v Reziji, še posebno na področju ljudske kulture. Že od vsega začetka se je lotil tega dela s pravim pristopom, z ljubeznijo in veseljem do tega, kar ga je zanimalo. Takšen način raziskovanja je rodil veliko zanimivega gradiva, ki ga je Matičetov objavil v knjigah, študijah, o njem pa spregovoril na neštetih študijskih srečanjih in simpozijih.

Za izkazano pozornost in častno občanstvo se je ob koncu srečanja na rezijanskem županstvu zahvalil sam prof. Matičetov, ki se je spomnil na svoja številna srečanja v Reziji ter imenoval veliko domačinov, s pomočjo katerih je odkril rezijansko dušo. Povedal je, da ga je sklep rezijanskega občinskega sveta globoko ganil, saj ni pričakoval, da ga v dolini pod Kaninom tako visoko cenijo. Dodal je, da je njegov prispevek le kamenček v mozaiku rezijanske stvarnosti in da je še veliko drugih, ki si zaslužijo podobno pozornost.

Ob koncu je slavljenec izročil županu Palettiju sveženj knjig in spisov, ki jih je v vsem tem času izdal in ki govorijo o Reziji. Milku Matičetovu pa so na kasnejši družabnosti čestitali vsi in se mu zahvalili za vse, kar je storil za ta večkrat pozabljeni košček slovenske zemlje. Zahvalo za vse so mu Rezijani izrekli tudi s pesmijo, ki jo je priložnostno zapel domači pevski zbor.

Novi Matajur, 28.4.1994

UIŽICA ZA MILKINO

Da Milko, Milko si došeu
da kako to e lepo nes
ka ti si paršeu nes nalest
Ko ti prideš nes nalest
to zvasali uso Rezijo.

Ćemo sa lopo saludet
fes tekoj bratre nu sastre
Ko ti boš ta na Ravance
ti se oziraš ta nu se
ti hleđaš uon cis ta hozda

Da lipa ma ma Rezija
ka ti se usa lopo zalana
nu ti se rožce basana

Da lipa ma ma Rezija
kaka na lipa hora mes
ma ta ka plaža Milkinu
to hora ta Čaninaua
ka mu plazao robave
nu ti valike dulave

Ko ti dojdeš uon na Ravanco
pa utičace ti puao
nu jude ka ta čakao

Proglasitev M. Matičetova za častnega občana Rezije (foto: N. Križnar)